

ת"פ 62286/12/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריית גת

08 יולי 2020

ת"פ 62286-12-18 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' השופטת ענת חולתא

מדינת ישראל

נגד

פלוני

המאשימה

הנאשם

הכרעת דין

1. החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק, מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

כתב האישום

2. נגד הנאשם הוגש ביום 26.12.18 כתב אישום המייחס לו עבירות איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

3. על פי כתב האישום, ביום האירוע הגיעו שוטרים לדירה באשקלון בה שהה הנאשם וביקשו ממנו להתלוות אליהם בעקבות צו מאסר בתוקף בעניינו.

אז פנה הנאשם לשוטרת ואמר לה: "אל תפני אלי עם הסמרטונים האלה שאת לובשת".

בהמשך פנה אל השוטר ואמר לו: "גם אתה אל תפנה אלי י'חתיכת סמרטוט".

בהמשך לכך, הנאשם סימן לכלבו שהיה בדירה לתקוף את השוטרים. בעוד הכלב מסתכל לעבר השוטרים וחושף את שיניו, איים הנאשם על השוטר באומרו: "עכשיו אתה גבר בוא נראה אותך".

בהמשך לכך, הנאשם התבקש להחליף בגדים, וכשהשוטר נכנס איתו למקלחת דחף אותו הנאשם ואמר לו "תצא מפה".

בהמשך הנאשם צעק ואיים על השוטר בפגיעה בו ובאשתו באומרו: "י'בן זונה שרמוטה שכמוך, אל תדאג אותך ואת אשתך אני אזיין, אתה כבר פעם אחת התעסקת איתי ושילמת על זה".

בהמשך הנאשם קילל את השוטרת באומרו: "הזונה הזו כנראה לא קיבלה זין בחג בגלל זה היא מתנהגת כך" ועשה לעברה אצבע משולשת.

בהמשך, כשנתבקש על ידי השוטר להתלוות אליו איים על השוטר בפגיעה בו ובאשתו באומרו: "אל תדאג בכך ובאשתך אני יטפל".

בהמשך, במהלך הנסיעה לתחנת המשטרה המשיך הנאשם לקלל את השוטרים ובתחנה סירב לביצוע חיפוש טרם הכנסתו לתא המעצר.

4. בגין מעשים אלה מיוחסות לנאשם העבירות הבאות:

איומים - לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן - החוק)

הפרעת שוטר במילוי תפקידו - לפי סעיף 275 לחוק.

מהלך המשפט

5. בדיון מיום 4.4.19 ביקש ב"כ הנאשם דחייה וביקש לקבל העתק מתיק מח"ש שנסגר, ומכתב הסגירה נשלח לכתובת שאינה שלו.

נטען, כי הנאשם ואביו הוכו על ידי השוטרים באירוע. במעמד זה הודיעה המאשימה, כי מכתב מח"ש נשלח לכתובת גרושתו וכי התיק נבדק במח"ש ונסגר בעילה של אין עבירה.

בית המשפט הורה לאפשר לב"כ הנאשם להעתיק את תיק המח"ש ודחה המשך הדיון ליום 2.6.19. בהמשך נדחה הדיון פעם נוספת ליום 15.9.19 משטרם הועתק תיק המח"ש.

על פי הודעת המאשימה, העתק תיק המח"ש הועבר לעיון ב"כ הנאשם ביום 9.7.19.

6. ביום 15.9.19 הועלתה טענת הגנה מן הצדק ולחלופין נתבקשה התליית ההליכים עד לבירור התלונה במח"ש.

נטען, שתיק המח"ש נסגר בעקבות בדיקת פולגרף ללא חקירה נוספת, אף שבחומר הראיות חיזוק לטענות הנאשם בהודעות שני הוריו. תלונת האב לא נחקרה כלל. המאשימה ביקשה ארכה להגשת תגובתה לאחר בדיקה. בשלב זה נותב התיק להמשך טיפולי.

7. ביום 10.10.19 הוריתי על הגשת עדכון בכתב מטעם המאשימה. במסגרת הודעת המאשימה נמסר, כי על פי עדכון ממח"ש תיק המח"ש נסגר באין עבירה פלילית בתאריך 18.6.18 והודעה על כך נשלחה ביום 25.6.18. מאז, לא חודשה חקירה במח"ש. לאור זאת, אין עילה לדחיית המשך בירור התיק הפלילי. בעקבות הודעת המאשימה הוריתי, כי אם עומד ב"כ הנאשם על טענתו המקדמית, יגיש בקשה מנומקת בכתב עד יום 29.10.19. ואכן, ב"כ הנאשם הגיש בקשה מנומקת לביטול כתב האישום, מטעמים של הגנה מן הצדק לפי סעיף 140 (10) לחסד"פ, ובעקבות זאת המשך הדיון נדחה לתאריך 4.12.19.

במוקד עתירת הנאשם להגנה מן הצדק עמדה הטענה, שאף שהגיש תלונה מפורטת למח"ש בגין אלימות שוטרים כלפיו במהלך האירוע, התלונה נסגרה ללא חקירה, באופן רשלני ומקומם וכן לא הודע לנאשם כדן על

סגירת התיק על מנת שיוכל להגיש ערר. כן נטען, כי העמדת הנאשם לדין מהווה בנסיבות אלה אכיפה בררנית אל מול השוטרים. נטען, כי מדובר בפגמים המצדיקים ביטול כתב האישום. לאחר שהתקבלה תגובת המאשימה דנתי בבקשה וביום 27.11.19 הוריתי על דחיית הבקשה. להלן תמצית נימוקיי:

הטענה בדבר אכיפה בררנית נדחתה בנימוק, שטענות הנאשם אינן מתאימות מבחינה משפטית לגדרי טענה זו.

הטענה בדבר הגנה מן הצדק נדחתה לאחר שנקבע, כי טענות הנאשם מהוות תקיפה עקיפה של התנהלות מח"ש, שאין לקבלן בנסיבות מקרה זה. נקבע, כי הנאשם לא מיצה הליכים בהתנהלותו מול מח"ש בדרך המוסדרת בדיון.

ביחס לטענות העובדתיות בנוגע לאלימות השוטרים נקבע, כי אלה צריכות להיבחן במהלך המשפט.

8. ביום 4.12.19 הוגש מענה **בכתב** מטעם הנאשם, במסגרתו כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום כדלקמן:

הנאשם לא אמר לשוטרת את הדברים המיוחסים לו בסעיף 2.

בנוגע לסעיף 3, השוטר דניאל היה זה שפנה לעבר הנאשם ואמר לו "תעלה, תעלה יא סמרטוט" בזמן שהנאשם עמד בחדר המדרגות.

בנוגע לסעיף 4, לטענת הנאשם, הכלבה שלו ידידותית ואינה תוקפת והוא מכחיש שאיים על השוטר.

בנוגע לסעיף 5, הנאשם אכן נכנס למקלחת להחליף בגדים והשוטר דניאל נכנס איתו למקלחת תוך בעיטה, שאל את הנאשם אם בכוונתו לברוח תוך שביקש לאזוק אותו ובסופו של דבר הנאשם לא נאזק.

בנוגע לאמור בסעיפים 6 ו- 8, טען הנאשם כי לא צעק ולא איים על השוטר דניאל. הנאשם כלל אינו מכיר את דניאל ולא פגש בו עובר לאירוע המיוחס בכתב האישום ומעולם לא היה כל אירוע קודם בין הנאשם לבין דניאל.

בנוגע לסעיף 7, הנאשם הכחיש את כל הקשור לקללות וטען כי לא קילל את השוטרת יובל. הנאשם הודה שהניף לעברה אצבע משולשת לאחר שצילמה אותו ופגעה בפרטיותו.

בנוגע לסעיף 9, הנאשם לא קילל את השוטרים במהלך נסיעתם לתחנה ולטענתו ישב בניידת כמו "טטלה" ובנוסף, בטרם כניסתו לניידת אזק אותו דניאל וטרק את דלת הניידת בפניו.

הנאשם טען, כי לא הפריע לשוטרים למלא את תפקידם כחוק.

הנאשם הוסיף וטען, כי התנהגות השוטרים כלפיו הייתה אלימה וחריגה בחומרתה ועם הגעת הנאשם לתחנת המשטרה השוטר דניאל הכניסו לשירותים ותקף אותו בסטירות בפנים, חנק אותו ובעט ברגליו. בהמשך הצטרף אליו הקצין אושרי אשר הצמיד את ראשו לקיר ואיים עליו שאם לא ישתוק "אני שובר אותך".

הנאשם ביקש לזמן את כל עדי המאשימה.

בנסיבות אלה נקבעו שני מועדי הוכחות וכן ניתנה החלטה בדבר השלמת העתקת חומר חקירה, לאור טענת ב"כ הנאשם שלא הועתק עבורו סרטון המצוי בתיק.

9. בפתח הדיון ביום 5.2.2020 הוסיף הנאשם למענה לכתב האישום טענה, כי פקודת המאסר בעניינו של הנאשם היתה לא חוקית והקימה לו זכות להתנגד למעצרו.

כן התקיים דיון הוכחות, לשמיעת פרשת התביעה.

מטעם המאשימה התייצבו השוטרת **יובל הראל** והשוטר **דניאל ברוסאן**, מסמכים נוספים הוגשו בהסכמה, בהתאם להסכמות דיוניות בין הצדדים.

כמו כן, הוגשו המוצגים הבאים:

ת/1 אמרת נאשם מיום 1.6.17

ת/2 דוח פעולה שוטר דהן מיום 1.6

ת/3 דוח צפיה של השוטר שרון סויסה

ת/4 דוח מעצר

ת/5 פרוטוקול מ"י 17-06-34270 מיום 2.6.17

ת/6 ו - ת/6א תמונה בשחור לבן ודיסק ובו קובץ דיגיטלי בצבע כפי שצולם בחקירה

ת/7 דיסק ובו סרטון מיום האירוע

נ/1 דוח פעולה של השוטרת יובל

בתום פרשת התביעה הועלתה טענת "אין להשיב לאשמה". הטענה נדחתה.

10. ביום 12.2.2020 נשמעה פרשת ההגנה.

מטעם הנאשם העידו **הנאשם** בעצמו, אמו של הנאשם - **מ"מ** ואביו של הנאשם - **ד"מ**.

כמו כן, הוגשו המוצגים הבאים:

2/ נאמרת נאשם במח"ש

3/ נאמרת אביו של הנאשם במח"ש

4/ תשובת מח"ש לנאשם מיום 25.6.18

5/ סיכום אישפוז

תמצית סיכומי הצדדים:

11. סיכומי הצדדים הוגשו בכתב.

ב"כ המאשימה עתרה להרשיע את הנאשם במיוחס לו, לתת אמון מלא בעדויות עדי התביעה ולהעדיף את גרסת השוטרים על פני גרסת הנאשם והעדים מטעמו.

לטענת המאשימה, השוטרת יובל הראל העידה בבית המשפט בדומה לאמור בדוח הפעולה שלה ועדותה ברורה וקוהרנטית, ותומכת באמור בכתב האישום.

עדות השוטר דניאל ברוסאן תואמת את זו של השוטרת יובל הראל, תומכת באמור בכתב האישום בנוגע למלל המיוחס לנאשם וכן לאיום באמצעות הכלב.

שני השוטרים העידו, שהנאשם סימן לכלב באופן פוזיטיבי ושניהם מסרו, כי חשו מאוימים בהקשר זה. עדות השוטר קוהרנטית ואמינה, לעומת גרסת הנאשם שטוען לעלילה, הגם שלטענתו אין היכרות קודמת בינו ובין השוטרים.

אין בגרסת הנאשם הסבר מדוע השוטרים הרגישו צורך לצלם את האירוע והדבר מתיישב עם עדות השוטרים, שמסרו שמרגע שהחל הצילום הנאשם הפסיק את תוקפנותו.

בנוסף, הנאשם אישר, כי הפנה אצבע משולשת לעבר השוטרת כשצילמה.

השוטרת יובל מסרה שאמו של הנאשם דחפה אותה כשצילמה ולמרות זאת הפעילה שיקול דעת ולא עצרה אותה ויש בכך להראות שהשוטרים לא ביקשו להסלים את האירוע.

מעדויות השוטרים עולה, כי הנאשם המשיך והתנהג באותה צורה גם בתחנה וסירב לחיפוש ובכך ביצע מעשה של הפרעה לשוטר.

טענת הנאשם לגבי תוקף צו המאסר שהועלתה באיחור אינה נתמכת בראיות. השוטרים העידו, שהצו הוצג לנאשם. טענת הנאשם שלא הוסברה לו סיבת עיכובו הועלתה בחקירה הנגדית, בניגוד לדבריו בחקירה הראשית וכן הדבר לא הועלה בהליך המעצר או במענה לכתב האישום. מהתיק עולה, שהנאשם נכלא בגין אי תשלום המזונות למשך 8 ימים. מכל מקום, אין בכך היתר לנאשם לנהוג כפי שנהג.

בנוגע לטענות הנאשם לאלימות שוטרים, כתב האישום הוגש לאחר שההלי במח"ש הסתיים והנאשם בחר שלא להגיש ערר על סגירת התיק.

טענת הנאשם לאלימות שוטרים אינה נתמכת בראיות, לא נגרמו לו חבלות ואין ראיה נוספת התומכת בטענותיו.

טענות הנאשם לאלימות גם לא הועלו בפני גורמים שיפוטניים או רפואיים בעניינו, החל משלב המעצר.

דוח הפעולה של השוטר דהן, המתייחס לחיפוש שבוצע לנאשם בתחנה, הוגש בהסכמה, וההגנה לא חלקה על הדוח ולא ביקשה לזמן את העדים.

עדויות הורי הנאשם תומכים בעדויות השוטרים ושניהם העידו שלא ראו אלימות מצד השוטרים כלפי הנאשם. הטענה, שהשוטר דניאל דחף את האב בכוונה אינה סבירה ואינה מתיישבת עם יתר הראיות ועם הסרטון.

הורי הנאשם לא נכחו בחלקו הראשון של האירוע ואינם יכולים להעיד לגביו, גם לא לגבי ההתרחשות מחוץ לבית ובתחנת המשטרה בחלקו האחרון של האירוע.

12. **ב"כ הנאשם** עתר לזכות את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום, למצער מחמת הספק. לחלופין נטען, שצו המאסר בעניינו אינו תקף והליך מעצרו לוקה באי-חוקיות.

לחילופי חילופין, עתר ב"כ הנאשם להורות על ביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק. להלן תמצית הטענות:

לגבי מספר אמירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום מגבשות לכאורה עבירת איומים, אך בפועל לא נטענו במשפט וממילא לא הוכחו.

השוטר דניאל היה זה שפנה לנאשם באופן אלים, והנאשם הוא שהותקף על ידי השוטרים באופן אלים. מלבד הפניית אצבע משולשת כלפי השוטרים, שצילמה אותו ופגעה בפרטיותו, הנאשם לא עשה כל עבירה.

לא ניתן לתת אמון בעדויות עדי התביעה, מהן עלו סתירות מהותיות וכן עלה שתיאמו ביניהם גרסאות. בין היתר, העדים סתרו זה את זה בנוגע לשיחה שקיימו בנוגע לזימון לדיון. כן הפנה לעדות הראשית של השוטרת יובל, שסיפרה על השתלשלות העניינים בניידת ובתחנת המשטרה באופן דומה לגרסת השוטר דניאל, אף שהדברים לא הוזכרו כלל בדו"ח הפעולה שלה.

סתירה נוספת בעדות השוטרת שהעידה, שהנאשם לא רצה לשלם את המזונות חלף המאסר, אך לפני כן העידה שבזמן אמת לא ידעה שיש לנאשם אפשרות כזו.

השוטרת יובל העידה בחקירה הראשית על דברי הנאשם כלפיה "את מתנהגת ככה כי לא קיבלת זין בחג", אף שהדברים מופיעים בדוח הפעולה של השוטר דניאל ולא בשלה. בחקירה הנגדית טענה ששכחה לציין זאת בדוח הפעולה שלה ושהדבר "חקוק בזיכרונה".

מכך עולה, שהשוטרת קראה את דוח הפעולה של השוטר דניאל לפני עדותה, או ששוחחה אתו ויש בכך להשפיע על הערכת מהימנותה ולהפחית ממשקל העדות.

עדות הנאשם נתמכת בעדויות הוריו ואין להעדיף את עדויות השוטרים על פניו.

אין מחלוקת, כי הנאשם פגש בשוטרים מתחת לביתו, כאשר הוא עם אחייניתו הקטינה. הנאשם לא התנגד למעצרו וביקש לעלות לבית על מנת להחליף בגדים. לנאשם לא הייתה כוונה להסלים את האירוע, וה"בלאגן" החל בתוך הבית, עקב התנהלות השוטרים - כניסת השוטר דניאל לשירותים בזמן שהנאשם מתלבש, הפעלת המצלמה בביתו, תוך פגיעה בפרטיותו, ותקיפת אביו של הנאשם.

טענת הנאשם לאלימות השוטרים כלפיו לא נסתרה, והיא נתמכת בעדויות ההורים, וכן בנ/3 (הודעת האב במח"ש).

הודעות הנאשם ואביו במח"ש הוגשו בהסכמה בכפוף לחקירה נגדית. בפועל, האב לא נשאל דבר על כך, וטענותיו במח"ש לא נסתרו.

עדויות עדי התביעה אינם מאפשרים לקבוע ממצאים מרשיעים כי הנאשם עבר עבירת איומים בנוגע לכלב, וגם בית המשפט העיר בעניין זה במעמד הדיון. השוטר דניאל לא התייחס לכלב בעדותו, גם לאחר שב"כ המאשימה הנחתה אותו במהלך החקירה הראשית ואף סימנה לו מהיכן לקרוא בדו"ח הפעולה שלו. גם העובדה שהשוטרת יובל לא צילמה את הכלב תומכת בטענה. הטענה, שמדובר בכלב מבוגר, ידידותי וגם אם נבח, לא היה בכך איום, לא נסתרה.

הסרטון שצילמה השוטרת יובל תומך בטענת הנאשם שהתלבש בביתו והתנהג באופן רגוע, למרות שפרטיותו נפגעה. אין בסרטון שצולם כדי לחזק את טענות השוטרים.

בפתח דיון ההוכחות ביום 5.2.2020 הוסיף הנאשם טענה בנוגע לאי חוקיות צו המאסר, באופן שאפשר לו להתנגד בכוח למעצר, והדבר הועלה גם בחקירת השוטרת יובל. אין מניעה להעלות את הטענה בשלב בו הועלתה, ובית המשפט אף איפשר למאשימה להביא ראיות

להוכחת תוקפו של הצו, אך המאשימה בחרה שלא לעשות כן ואף לא הגישה לבית המשפט את הצו, כדי לבסס את הטענה שמדובר בצו חוקי ותקף. נטען, כי הצו איננו תקף ולא נמסר לידי הנאשם כנדרש במעמד האירוע. הנאשם נעצר, והובא בפני שופט בשל המעשים המיוחסים לו בכתב האישום ולא בשל צו המאסר ולכן אין בפרוטוקול שהוגש (ת/5) כדי להכשיר את צו המאסר. התנהלות המאשימה הינה בניגוד לבתנאי סעיף 24 לחסד"פ, שכן לא נמסרה לנאשם הודעה על מעצרו בטרם המעצר, וגם דניאל איננו שולל, שצו המאסר נמסר לנאשם רק בתחנת המשטרה ולא לפני מעצרו, כפי שקובע החוק. במצב דברים זה, קמה לנאשם זכות להתנגד למעצרו בהפעלת כוח סביר ומידתי ולכן גם אם הנאשם איים על השוטרים, יש לזכותו מהמיוחס לו.

בנוגע לטענות הנאשם בדבר אלימות השוטרים, הנאשם עמד על גרסתו וזו לא נסתרה.

הנאשם טען לאלימות שננקטה נגדו כבר בהליך מעצר הימים (ת/5) וחיזוק לגרסתו ניתן למצוא בעדות אביו. מעיון במסמכים בתיק המח"ש עולה, שתלונת הנאשם לא נבדקה כלל ולא בוצעה ולו פעולת חקירה אחת בטרם גניזת התיק ללא נימוקים.

דין והכרעה:

עמוד 7

13. ראשית יוער, כי בשל טעות במספור העמודים בתמלול הפרוטוקול מתאריך 12.2.2020, העמודים מוספרו מחדש וההפניה לפרוטוקול תיעשה, החל מעמוד 39 ועד עמוד 76 בהתאמה.

14. כאמור, לאחר שבחנתי את העדויות, את הראיות ואת טיעוני הצדדים, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

אציין, כי הדבר איננו נובע מהעדפה פוזיטיבית של עדות הנאשם ועדי ההגנה הנוספים על פני עדויות השוטרים. נהפוך הוא: בבחינת מכלול הראיות עולה, כי מסתברת יותר האפשרות שהתנהגות הנאשם באירוע היתה בלתי ראויה, הפריע לשוטרים בביצוע עבודתם ונועדה לעורר פרובוקציה. למרבה הצער, הנאשם אכן הצליח לעורר פרובוקציה ולהביא בהתנהלותו להסלמה באירוע.

כפי שיוסבר להלן, את עדויות הורי הנאשם לא ניתן לקבל כעדויות אמת, ובמספר עניינים חשובים הן גם לא מתיישבות זו עם זו.

אלא שהמאשימה לא הצליחה לבסס במהלך המשפט את אשמת הנאשם במיוחס לו בכתב האישום, באופן ברור וקוהרנטי ושאינו מותיר ספק לגבי פרטי האירוע. מעדויות השוטרים נותרו תמיהות ואי התאמות בלתי מוסברים באופן מספק.

לאור זאת, הגם שניתן לקבוע כממצא ברור וללא ספק, כי במהלך האירוע הנאשם גידף את השוטרים וקילל אותם, לא הוכחה באופן מספק ומעבר לכל ספק סביר, מהותו הפלילית של האירוע.

במובן זה, מדובר בזיכוי מחמת הספק, ממנו זכאי הנאשם ליהנות. זאת, אף שחלק נכבד מטענות הנאשם - עובדתיות ו"משפטיות", דינן להידחות.

להלן נימוקיי:

הרקע לאירוע בדירה:

15. עולה מהראיות, כי תחילת האירוע בהגעת השוטרים למקום, בעת שהנאשם שהה מתחת לבניין יחד עם בנו ואחייניתו. במקום היתה גרושתו של הנאשם והיא מסרה לשוטרים צו מאסר, שהוצא כנגד הנאשם בשל אי-תשלום מזונות. ראו בעדות השוטרת יובל: **"כשהגענו הנאשם אמר לילדים תראו מה אמא שלכם עושה, היא הזמינה לי משטרה"** (עמ' 11 ש' 13-14) ובעדות השוטר דניאל: **"כשהגענו הנאשם הבין שהאשה טמנה לו פח שהיא קבעה איתו והזמינה משטרה..."** (עמ' 19 ש' 5-6) וראו גם בעדות הנאשם עצמו שכשראה את גרושתו במקום עם שוטרים **"הבין את הסיטואציה"** וכן את דבריו שכבר התנסה בכך בעבר, וכן הנאשם אישר בעדותו שהובא בפני רשמת ההוצל"פ שהוציאה את הפקודה והיא בוצעה (עמ' 41 משורה 28, עמוד 42 שורה 10, עמוד 47 משורה 25). לראשונה בחקירה הנגדית הנאשם השיב לשאלה מפורשת של ב"כ המאשימה, שלא ראה את הפקודה אלא הוא קישר את הדברים והבין בעצמו (עמוד 50). טענה כבושה ומאוחרת זו של הנאשם איננה מתיישבת עם מכלול הראיות שפורטו לעיל, לא עם התנהגותו של הנאשם עצמו כפי שהוא עצמו מעיד וגם לא עם התנהלותו החל משלב מעצרו.

16. כאן המקום להתייחס לטענה בדבר **אי חוקיות צו המאסר** ולטענה הנלווית לה, כי בשל אי החוקיות קמה לנאשם זכות חוקית להתנגד למאסר בכח סביר. דין הטענות להידחות.

17. ראשית, מהבחינה המשפטית, חרף השימוש הלא עקבי במונחים בסיכומי הצדדים, המדובר במקרה זה בביצוע של פקודת **מאסר** שהוצאה בהליכי הוצאה לפועל בגין חוב מזונות אזרחי, ואין מדובר בצו **מעצר**.

18. כמפורט לעיל וכעולה באופן ברור מעדות הנאשם, לא מדובר במקרה ראשון שבו הנאשם נאסר בגין אי תשלום מזונות. הנאשם היה מודע היטב לסיטואציה, ידע שהוא עתיד להיאסר למספר ימים, ואף אישר שאכן הובא בפני רשמת הוצל"פ שאישרה את מאסרו.

19. על כן, ההפניה בסיכומי הנאשם לסעיף 24 לחוק המעצרים במקרה זה איננה ברורה וודאי שלא ניתן להניח בפשטות שבה נטענו הדברים לראשונה בסיכומים, כי סעיף זה חל בעניינו. על פני הדברים, הסעיף איננו חל בעניינו.

20. השוטר יובל הבהירה בעדותה, שהם נקראו למקום וחברו לגרושתו של הנאשם שהציגה להם פקודת מאסר בתוקף, וכן נערכה על ידי השוטרים בדיקה במסוף (עמודים 15 משורה 25, 16 משורה 1).

ב"כ הנאשם שאל את השוטר בעניין זה האם היא מכירה את פקודת המטא"ר בנוגע לביצוע צו מאסר בגין אי תשלום מזונות. יובהר, כי לא נטען במסגרת הסיכומים שהשוטרים פעלו בניגוד לפקודה והפקודה גם לא הוגשה.

ראו גם בעדות השוטר דניאל בעמוד 22 משורה 32.

21. מכל מקום, הסיבה העיקרית לדחיית הטענה היא עובדתית: הנאשם לא טען מעולם ולא הסביר מעולם את התנהגותו באירוע בכך שלא הבין או לא ידע מדוע השוטרים הגיעו למקום ומדוע הם מבקשים ממנו להתלוות אליהם לתחנת המשטרה. לא בכדי הטענה הועלתה כטענה "משפטית", שהיא בכל הכבוד נטולת הקשר עובדתי אמיתי, בפתח דיון ההוכחות ביום 5.2.20 ולא באף אחד מהדיונים הרבים שהתקיימו בתיק זה מאז הגשת כתב האישום **בדצמבר 2018**.

22. הטענה לא הועלתה גם בעת שהנאשם הובא בפני שופט בשל מעצרו לצרכי חקירה בתיק זה כעולה מפרוטוקול הדיון מיום **2.6.17 (ת/5)**. במועד זה היה הנאשם מיוצג על ידי סניגור שהעלה טענות שונות בעניינו. לא זו בלבד שלא נטען שפקודת המאסר איננה חוקית ולא היתה סמכות לשוטרים בהגעתם למקום ובבקשתם כי הנאשם יתלווה אליהם, אלא שהטענות שהועלו היו הפוכות ממש: **מת/5** עולה, **שלא** מדובר בפקודת מאסר ראשונה שהוצאה נגד הנאשם בגין חוב מזונות, עולה שב"כ הנאשם עצמו הטיח בנציג היחידה החוקרת שהוטלו על הנאשם 8 ימי **מאסר** על ידי רשמת הוצל"פ בעקבות הפקודה (כלומר, שלא שילם את חובו ולכן נאסר), ולכן גם נטען, שאין מקום להארכת המעצר לצרכי חקירה שכן הנאשם ממילא **אסיר**.

23. עולה, איפוא, שהנאשם עצמו הבין וידע שקיימת בעניינו פקודת מאסר בתוקף, ידע מדוע השוטרים הגיעו למקום, כפי שהעיד בעצמו גם בבית המשפט. הנאשם לא טען מעולם שסבר שמדובר בטעות, בהונאה או בפגם אחר בפקודת המאסר, וממילא לא תירץ את התנהגותו באירוע על רקע זה.

24. למעלה מן הצורך אעיר, כי אם השוטרים אכן הודיעו לנאשם שהם מבקשים "לעכבו" אף שמדובר בפקודה לביצוע של צו מאסר הרי שבכך השוטרים פעלו בבירור לטובת הנאשם ולא כנגדו, ואם קיימת עילה לטרוניה כלפי המשטרה בעניין זה הרי שהיא קמה לגרושתו של הנאשם, שהיא בעלת הדין בהליך האזרחי נשוא פקודת המאסר, ודאי שלא לנאשם. כפי שיובהר להלן, השוטר דניאל אכן הלך כברת דרך לזכות הנאשם והתחשב במצבו ולמרבה הצער, בכך "נפל בפח" ונכשל פרובוקציה שהנאשם עצמו יצר בביתו, דבר שהוביל להסלמת האירוע.

25. מכל מקום, די בכך על מנת לדחות את הטענה הן בהיבט העובדתי והן בהיבט המשפטי.

העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו

26. כתב האישום אינו מפרט בדיוק מהן הפעולות המקימות לדעת המאשימה את העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. מאחר שמיוחסת לנאשם עבירה אחת של הפרעה לשוטר, וכעולה מהתיאור הרציף של העובדות בכתב האישום, ניתן להסיק, שמדובר לדעת המאשימה בהתנהלות בכללותה.

מוטב היה לנסח את כתב האישום באופן ברור יותר.

27. כאמור וכפי שיפורט להלן, אכן עולה מהראיות שהנאשם לא שש לשתף פעולה עם השוטרים. הנאשם גידף את השוטרים וקילל אותם ולכל הפחות נהג בעצלתים ועורר פרובוקציה בביתו, שהובילה להסלמה בעיקר בהתנהגות אמו, המתועדת בת/7. עם זאת, נותר ספק בכל הנוגע להתנהלות השוטר דניאל, אגב כניסתו יחד עם הנאשם לחדר השירותים, בעטיה לא ניתן לקבוע מעבר לספק סביר, שהשוטר דניאל עצמו לא הגיב גם הוא בתקיפות מיותרת בשלב נקודתי זה, ובאופן שלא מאפשר לקבוע ברמה הנדרשת בפלילים, כי האירוע כולו הינו אירוע בעל אופי פלילי.

28. כן יש מקום להעיר בנוגע לניסוח כתב האישום, שלא ניתן להבין ממנו כלל, כי לאירוע ארבעה שלבים (ולא שלושה) וכי הוא נפרס על פני ארבע זירות - בתחילה בחצר הבניין, בהמשך בדירת הנאשם, ואז בניידת ולסיום בתחנת המשטרה. המפורט בפסקאות 2 ו-3 לכתב האישום, מיוחס למעשה לנאשם בשלב הראשון בחצר הבניין.

עניין זה התברר והובהר למעשה רק בעת שמיעת העדויות.

מכל מקום, בעת ניתוח הראיות ולצורך קביעת הממצאים, יש "לפרק" את האירוע על פי שלביו.

ההתרחשות בחצר הבניין

29. בהמשך לתיאור שלעיל, לגבי הגעת השוטרים למקום, שני השוטרים העידו, שפנו לנאשם בהקשר לצו המאסר והנאשם הגיב כלפיהם בתוקפנות, כמפורט בפסקאות 2 ו-3 לכתב האישום (ראו עדות השוטרת יובל בעמוד 11 משורה 13 ובעדות השוטר דניאל עמוד 19 משורה 4 וכן ראו בדו"ח הפעולה של השוטרת יובל נ/1).

30. הנאשם בעדותו הכחיש את המלל המיוחס לו בכתב האישום וטען שמדובר בשקרים. הנאשם העיד, שכיוון שהוא

מכיר את הפרוצדורה הבין שהוא עומד **שוב** להיאסר, רצה להיפרד מהבן שלו וגם היתה באחריותו באותה עת אחיינית קטנה נוספת והוא הסביר זאת לשוטר. ואולם בחקירה הנגדית, הנאשם למעשה קשר את עצמו למיוחס לו בפסקה 2 לכתב האישום: **"...ברחוב כשהיא אמרה לי אל תדבר לילד ואני אמרתי לה אל תפני אלי בנושא הזה, אני נפרד מהילד שלי עכשיו ואני אתכם..."** (עמוד 61, שורה 3) ובהמשך גם לא לגמרי מכחיש את המלל המדויק לגביו העידה השוטרת (שורה 8).

31. הנאשם מכחיש אמנם, שאיבד את שלוותו בשלב זה וכעס, אך ממכלול עדותו עולה שאכן כעס על גרושתו ואופן פעולתה, הבין שהוא צפוי להיאסר והפנה את כעסו על השוטרים, שביקשו ממנו להתלוות אליהם. אני מקבלת בעניין זה את האמור בדוחו"ת השוטרים ובעדותם במשטרה, וכאמור בחקירה הנגדית גם הנאשם קשר את עצמו לדברים.

32. לאור זאת אני קובעת, שהאמור בפסקה 2 ו-3 לכתב האישום אכן התרחש.

33. יובהר, בשלב זה של האירוע, קמה לשוטרים סמכות לדרוש מהנאשם להתלוות אליהם לתחנה ולהפעיל את הסמכויות הנתונות להם על פי דין לביצוע הסמכות. השוטר דניאל הסביר, שאף שיכול היה לאזוק את הנאשם ולהכניסו לניידת כבר בשלב זה, העדיף לעכב אותו לתחנה (עמוד 22).

הסכמת השוטרים לאפשר לנאשם לעלות לביתונועשתה מתוך התחשבות בנאשם ולמעלה מן הצורך, ומתוך הכלה והבנה של המצב שהוא נתון בו, חרף האופן שבו התבטא כלפיהם.

בשלב זה מדובר בהתנהגות תקינה וראויה של השוטרים, שאכן מצופה מהם במסגרת תפקידן "להכיל" גם התנהגות בוטה וחצופה מצדם של אזרחים, בפרט במצב הדברים שנוצר, וכאשר ברור שלא מדובר במקרה "רגיל" של מעצר על רקע מסוכנות או אירוע "עברייני", אלא במאסר על רקע אזרחי.

כפי שיפורט להלן, החלטה זו של השוטרים מקורה ברצון להיטיב עם הנאשם ולהקל עליו, היא שאפשרה בסופו של דבר את המשך הסתבכות האירוע.

חדר המדרגות

34. כאמור, אין מחלוקת אמיתית בין הנאשם ובין השוטרים, שהשוטרים נענו לבקשת הנאשם לעלות לביתו כדי שיוכל להעביר את האחריות על אחייניתו הקטנה שהיתה באחריותו בשלב זה. הנאשם אישר, שהתקשר לאמו כדי שתבוא לשמור על האחיינית וגם האם מסרה כך בעדותה. במאמר יוסגר יצוין בהקשר זה, כי הטענה המאוחרת והסותרת שהועלתה כאילו הנאשם התקשר לאמו כדי להגיד לה שתבוא כי השוטרים מרביצים לו, ככל הנראה איננה נכונה והיא גם איננה מתיישבת עם אמרות אלה.

35. הנאשם עצמו מאשר, שעלה במדרגות לאט, בקצב של האחיינית הפעוטה. לדבריו, השוטרים האיצו בו בעת העלייה בחדר המדרגות, העליבו אותו ונתנו לו "דחיפות קטנות" בגב.

גרסת הנאשם בעניין זה מיתממת. הנאשם שהיה כעוס ולהוט, והבין, כאמור בעדותו, שהוא צפוי להיאסר. הנאשם גידף

את השוטרים, והתנהל באיטיות ולא שש לשתף פעולה עם השוטרים או למהר להתלוות אליהם. לעומתו השוטרים בשלב הזה עדיין מכילים את התנהגותו הטעונה של הנאשם ומתחשבים גם בכך שהיתה במקום ילדה קטנה.

טענת הנאשם, שהתנהג באופן רגוע ותמים, התכוון להתלוות אל השוטרים בהסכמה מלאה, ועדותו הנאחזת בכך שהיה חייב להתאים את קצב עלייתו במדרגות לזו של ילדה פעוטה (שניתן בקלות להרים על הידיים), איננה אמינה כלל ודינה להידחות.

36. בניתוח בדיעבד, דומה שזו היתה הצומת הראשונה שבה השוטרים יכולים היו להתנהל ביתר תבונה, לצפות את הבאות ולא להיכנס ל"מלכודת" שהמתינה להם בתוך הדירה. התחשבותם של השוטרים בנאשם בשלב זה היתה להם לרועץ. דומה שמוטב היה, לו בשלב זה היו נמנעים מכניסה לדירה וממתינים עם הנאשם בחצר הבניין, עד להגעת אמו של הנאשם או אדם אחר כלשהו, שייקח את האחיינית הקטנה.

ההתרחשות בבית

37. בשלב זה החל החלק המרכזי של האירוע המתואר בכתב האישום בפסקאות 4-8.

38. אלא שבנוגע לחלק זה נותרה עמימות ואי בהירות בנוגע להתרחשות, שלא עלה בידי המאשימה להבהיר או להציג בצורה סדורה וברורה גם בסיכומים וליישב בין הסתירות ואי ההתאמות.

39. ראשית לכל, נותרה אי בהירות בשאלת נוכחות האם בבית. כאמור, עדויות השוטרים וכן מהדו"ח של השוטרת יובל ניתן היה להבין, שעם הגעתם אל הבית נכחו בבית שני ההורים. ככל הנראה, הדבר לא היה כך ובעת כניסת השוטרים אל הבית, האם לא נכחה בבית. הדבר עולה מעדות הנאשם ומעדויות שני הוריו ולמעשה, בחקירה הנגדית השוטרים לא שוללים את הדבר.

40. הדבר מותיר, איפוא, תחושה, שחסרים פרטים גם בעדויות השוטרים המלמדים כיצד ומדוע החלה ההסלמה בתוך הבית.

בעניין זה השוטרת יובל העידה: **"עלינו איתו לבית הוא הכניס את האחיינית הביתה, בבית היו אמא ואבא שלו, אבא שלו בכורסא בסלון שלא הרגיש טוב והיה חלש. היה ויכוח קולני הוא צעק לעברנו. היה כלב גדול בבית, הוא כל הזמן החזיק את הכלב כשהכלב נובח עלינו, ואמר עכשיו בוא נראה אותכם גברים, עכשיו תדברו כשהכלב נבח כלפינו בצורה מאיימת. ההורים שלו ניסו להרגיע אותו וגם את הכלב. אבא שלו התחיל להילחץ הוא לא הרגיש טוב, שאלתי את אבא שלו אם הוא צריך מד"א אם הוא צריך מים וניסיתי להרגיע אותו אמרתי לו שהכל בסדר. אמא שלו התערבה והתחילה לזרוק לנו הערות ודברים לא רלוונטים. אמרנו לו שיתלווה אלינו והוא אמר שהוא צריך להחליף את הבגד שלו, הוא לקח משהו ונכנס לשירותים" (עמוד 11, משורה 19; ראו גם בדו"ח הפעולה של השוטרת נ/1).**

השוטר דניאל העיד: "היתה שם ילדה קטנה הוא ביקש שנעלה איתו לבית, כדי למסור את הילדה לאדם בעל אחריות. הכנסנו אותו הביתה, שם נכחו אמא ואביו. היה שם כלב הוא כביכול סימן לכלב להתגרות בנו, הכלב חשף את השיניים, אחר כך הוא ביקש להחליף בגדים" (עמוד 19 משורה 5); "בבית ההתלהמויות המשיכו היה את הכלב היו קללות ביקשתי מהשותפה שלי שתצלם. הוא רצה להחליף לבד בגדים כמובן מה שבלתי אפשרי בסטטוס שהוא נמצא בו כמעוכב, נכנסתי איתו לשירותים וירדנו לניידת. היו פעמים שהוא משך את הזמן, התיישב על הספה לקח קצת זמן, תוך כדי הרבה קללות" (עמוד 19 משורה 23).

41. כאמור, עולה ממכלול הראיות וגם השוטרים לא שללו את הדבר בחקירתם הנגדית, שאמו של הנאשם הגיעה לאחר שכל הנוכחים כבר היו בתוך הדירה. לדברי האם, כשהיא הגיעה, הנאשם היה יחד עם השוטר דניאל בחדר השירותים. לפיכך, כבר בשלב זה נוצרה עמימות לגבי ההתרחשות שיצרה את ההסלמה מלכתחילה, ועוד בטרם האם הגיעה אל הדירה.

איום באמצעות הכלב

42. הנאשם מואשם בעבירת איומים אחת, אף שבכתב האישום מתוארים שלושה עניינים נפרדים:

סימון הנאשם לכלב בדירה שיתקוף את השוטרים, תוך שהכלב חושף את שיניו ובמקביל הנאשם אומר לשוטר דניאל: "גבר בוא נראה אותך" (פסקה 4).

דברי הנאשם לשוטר: "אל תדאג אותך ואת אישתך אני אזיין, אתה כבר פעם אחת התעסקת איתי ושילמת על זה" (פסקה 6).

דברי הנאשם לשוטר: "אל תדאג אתה, בך ובאישתך אני אטפל" (פסקה 8).

43. כמפורט לעיל, מעדויות השוטרים בנוגע לכלב עולה אי התאמה, ובסופו של דבר נותר ספק האם מעבר לנביחה מצד הכלבה כשנכנסו לדירה (שאף שהנאשם לא מעיד עליה, אביו אישר שהכלבה אכן נבחה עמוד 74 שורה 4) אכן היתה פעולה מכוונת מצדו של הנאשם שנועדה להשתמש בכלבה באופן מאיים.

44. בעניין זה יצוין, שגם לאחר הדרכה מאסיבית, שנעשתה תוך התנגדויות נחרצות מצד ב"כ הנאשם (ראו עמודים 20-21), העד לא חזר על דוכן העדים על המלל המאיים המיוחס לנאשם בכתב האישום, בהקשר לשימוש בכלבה.

בחקירה הנגדית השוטר דניאל מסר:

"כשנכנסנו הוא סימן לכלב והכלב גהר וחשף שיניים" ולשאלה איך סימן לו העד השיב: "פסס, פסס" (עמוד 24, במה שצוין בהערות בית המשפט כקול קריאה טיפוסי לחתול). בהמשך העד מסר שהוא חשש מהכלב, אמר לנאשם להרגיע את הכלב ואישר שהנאשם סימן לכלבה והיא נרגעה מיד, והעניין כולו נמשך שניות ספורות (עמוד 30).

כלומר, גם בשלב זה, העד לא ייחס לנאשם את המלל המאיים שבכתב האישום ולמעשה מעדותו, לא ברור לאור

ה"סימן" שתאר, שאכן מדובר בסימן תקיפה לכלב.

בעניין זה, עדות השוטר דניאל גם אינה מתיישבת עם עדות השוטרת יובל שהנאשם החזיק את הכלב הנובח "כל הזמן".

45. כאמור הנאשם עצמו הכחיש בעדותו כל התרחשות עם הכלב, טען שמדובר בכלב זקן וידידותי (ראו גם בת/1) וגם בכך יש משום המעטה והתחמקות, אל מול עדות האב.

46. בסרטון 7/ת שצולם על ידי השוטרת יובל, והוא מתעד את חלקו השני של האירוע, הכלב אינו נראה כלל. אין בפניי כל ראיה אחרת לגבי הכלב או מראהו.

47. בנסיבות אלה, המסקנה המתבקשת היא שנוטר ספק סביר באשמת הנאשם בעבירת איומים נוגע לכלב משלא הוכח בבית המשפט מעבר לכל ספק סביר המלל המאיים המופיע בכתב האישום ולא הוכח, שהנאשם אכן ביצע פעולה מכוונת על מנת לגרום לכלב לנבוח, או לחשוף את שיניו.

הכניסה לשירותים

48. על פי עדויות הנאשם והשוטרים, הנאשם ביקש להיכנס לחדר השירותים כדי להחליף בגדים בפרטיות. בעניין זה הנאשם טען, שמאחר שמדובר בדירה קטנה ללא חדרי שינה נבדלים, רצה להחליף בגדים בחדר השירותים.

טענה זו של הנאשם, הגם שלא ניתן לשללה כליל, קשה גם לייחס לה משקל מהימן מלא. בסרטון 7/ת נראה הנאשם כשהוא מתלבש מחוץ לחדר השירותים וגם אמו של הנאשם מסרה, לפי תומה, בעדות שהנאשם הלך לחדר להתלבש "איפה שהוא רגיל להתלבש" (עמוד 63 משורה 30).

49. השוטר דניאל לא איפשר לנאשם להיכנס לבד לחדר השירותים ונכנס יחד איתו. דבר זה, באופן ברור, לא מצא חן בעיני הנאשם וגם לא נשאה חן בעיני אביו של הנאשם, או אמו שכלל הנראה רק בשלב זה נכנסה אל הדירה (כאמור, בעניין זה חסרים פרטים בעדויות השוטרים ותמונת המצב העובדתית לא הובהרה כהלכה).

50. השוטר דניאל הסביר, שהנאשם היה בשלב זה בסטטוס מעוכב ולכן אסור היה לו הותר אותו לבדו והיה חייב להיכנס איתו לחדר השירותים. השוטר הבהיר, כי לא מדובר היה בשימוש בשירותים לשם עשיית צרכים אלא החלפת בגדים. גם הנאשם לא טען אחרת. השוטר דניאל מסר בעדותו, לסירוגין, שלושה נימוקים לכך שאסור היה לו לאפשר לנאשם לשהות לבדו בחדר השירותים: האחד, מחשש שהנאשם יברח. השני, מחשש שהנאשם יפגע בעצמו. השלישי, מחשש שהנאשם יצטייד בדבר אסור שעלול לסכן את השוטרים.

51. המאשימה לא ביססה מבחינה משפטית בסיכומים את הטענה, שהשוטר דניאל היה חייב להיכנס עם הנאשם לחדר השירותים, דבר שנחווה על ידו וכן על ידי הוריו, כפגיעה מיותרת בפרטיות וכהתגרות. מאידך, גם ב"כ הנאשם לא ביסס מבחינה משפטית טענה הפוכה.

אך נכון הדבר, שמבחינה עובדתית לנאשם לא היה בשלב זה לאן לברוח, אלא דרך דלת הכניסה. מדובר בדירה בקומה השניה והובהר שהחלונות בדירה מסורגים. החשש שמא הנאשם יברח מהמקום אם ישהה לבד בחדר השירותים לא היה קיים באופן מעשי במקרה זה; לא נמסר גם, שהיתה קיימת אינדיקציה כלשהי לחשש שהנאשם עלול לפגוע בעצמו בתוך חדר השירותים. אשר לחשש שהנאשם יצטייד בכלי מסוכן, דומה שניתן היה להתמודד עם חשש זה, באותו אופן שבו צריכים היו השוטרים להתמודד עם חשש דומה, גם לו נכנס הנאשם לניידת המשטרה ישירות מהחצר. ואין מחלוקת, שבהגעה לתחנה בוצע חיפוש נוסף על גופו של הנאשם.

52. הנה כי כן, גם כאן בניתוח בדיעבד, דומה שזו היתה נקודת זמן נוספת שבה הפעלת שיקול דעת טובה יותר מצד השוטרים, היתה יכולה למנוע את ההתלקחות שבהמשך, בין על ידי הימנעות מכניסה לחדר השירותים ובין על ידי חיוב הנאשם להתלבש מחוץ לחדר השירותים (כפי שעולה מת/7 שאכן נעשה בסופו של דבר).

53. הנאשם העיד בעניין זה: **"...ביקשתי להתלבש ולארגן תיק כי אני יודע שאני הולך למאסר של כמה ימים... כשנכנסים אלינו הביתה, זה בית של חדר וחצי... אין פרטיות לאף אחד בבית הזה, אז אני אמרתי לו אין בעיה, לידו הראיתי לו אני מושך ג'ינס וחלצה מהארון ואני הולך למקלחת שזה גם שירותים, תן לי להתלבש זריז אני יוצא אליך. ובתוך התא שירותים הוא כל הזמן כאילו אל תסגור את הדלת, כל הזמן קיבלתי קטנות כאלה פה באיזור המותניים, כל הזמן לדחוק בי, לדחוק אותי, אתה לא עומד בזמנים, משהו כזה. וזה כל הזמן תפסיק תרגע, תפסיק תרגע... ואז באיזשהו שלב הוא גם הוציא אותי מהשירותים, כאילו צא החוצה תחליף בגדים בחדר הזה, תחליף חולצה בחדר הזה, הייתי כזה עם חצי ג'ינס, אתה יודע ג'ינס פתוח כזה. תחליף פה. וכל הזמן הוא דחק בי והוא היה אגרסיבי מדי. כאילו יותר מדי אגרסיביות למהלך שהוא כזה פשוט שלא להאמין"** (עמוד 42 משורה 25)

לדברי הנאשם, אמא שלו הגיעה אל הדירה ופתחה את הדלת של השירותים **"היא זו שפתחה את הדלת בפתאומיות, ולמה אתה מרביץ לבן שלי, כי היא שומעת הכל מלמטה, שומעים הכל"** (עמוד 43)

לגבי אביו הנאשם העיד: **"הוא קם מהכסא שלו שבפינת אוכל ויותר התקרב לאיזור השירותים היה בניהם באמצע אפשר לומר בין המקום שהוא ישב לבין המקלחת שירותים... כשהיינו לבד בהתחלה כמובן הוא ניסה כמה פעמים לפתוח את הדלת כי הוא שמע אותי צורח, ובא כאילו בקטע של השוטר, כאילו תהיה רגוע, קחו אותו תעשו מה שצריך אבל תהיו רגועים"** (עמוד 44 משורה 2) ולשאלת ב"כ הנאשם מה צרח: **"עזוב אותי, תשחרר אותי, תן לי להתארגן, די, למה להרביץ?"**

54. ראשית יצוין כבר כעת, כי אין בעדות הנאשם דבר המתייחס לתקיפת אביו של הנאשם על ידי השוטר דניאל. דבר בעניין זה איננו מופיע גם בהודעת הנאשם במשטרה **ת/1**. בעניין זה, לא ניתן לקבל את עדויות הורי הנאשם כעדויות אמת ודאי לא את הטענה במפגיע לתקיפה מכוונת של האב. יובהר, כי טענה זו נסתרת גם מהסירטון **ת/7**, שם נראה האב בבירור כשהוא עומד ומתהלך ומשוחח בשלווה עם השוטר דניאל (בנקודת זמן שאין מחלוקת שהיא לאחר התקיפה הנטענת), האב אינו נראה בשלב זה כקורבן תקיפה, ודאי לו אגרוף מכוון לקוצב הלב, שהצריך הזמנת אמבולנס ואישפוז של מספר ימים. בנוסף, האם נשמעת בבירור כשהיא מלינה על כך שהשוטר הרביץ נאשם ואין כל התייחסות למעשה אלימות כלפי בעלה. בעניין זה הסירטון סותר במפגיע את עדות האם בבית המשפט בפניי וכן את טענת האב לגבי תקיפתו.

55. עוד ניתן לראות בסרטון את השוטר דניאל, כשהוא מגיב בעצבנות (אך בענייניות) לפניית האב אליו. ניכר, כי בשלב

זה השוטר קצר רוח ורוצה לסיים את האירוע. המסקנה המתבקשת היא, שהנאשם, כאמור, שלא שש בשלב זה לשתף פעולה עם השוטרים, דחה את הקץ והתנהל באיטיות, הוא אשר יצר פרובוקציה מכוונת כלפי השוטר דניאל וזאת גם לדבריו הוא: על פי עדות הנאשם, גם אם השוטר היה קצר רוח והתייחס בעצבנות מדי לאירוע, לטעמו של הנאשם שסבר שעילת מאסרו פעוטה, לא ננקטה כלפיו אלימות ממש בחדר השירותים ודאי לא כזו שהצדיקה צרחות. צרחות אלה, מבעד לדלת הסגורה, הן שהסעירו את הוריו של הנאשם והביאו לתגובתה הסוערת והדרמטית של האם כמתועד בת/7.

56. עם זאת, לא ניתן לשלול מהעדויות שהשוטר דניאל נגרר אחר התנהגותו של הנאשם והגיב גם הוא בקוצר רוח, דבר שהביא להסלמה הדדית בהתנהלות באירוע. בסופו של דבר, לא נשללה בפני האפשרות, שהתנהלות הדדית של הנאשם ושל השוטר דניאל, במהלכה נשמעו גם גידופים הדדיים, לרבות אלה המצויינים בכתב האישום, אכן התרחשה בדירה. אך במכלול הנסיבות לא נותרת ההתרשמות, שהתנהגות הנאשם בכללותה אכן עלתה כדי אירוע בעל אופי פלילי.

57. יובהר: הסירטון ת/7 צולם ממכשיר הטלפון של השוטרת יובל, בהנחייתו של השוטר דניאל. צפייה בסירטון מלמדת היטב, כי האווירה בבית היתה טעונה אך זאת בפרט ובעיקר בשל התנהגות הפרועה והמוגזמת של אמו של הנאשם. בהקשר זה יצוין גם, כי הנצפה בסירטון אינו מתיישב בכמה עניינים לא שוליים עם עדות האם ובאופן שאינו מאפשר לקבל את עדותה כעדות אמת. כך, למשל, נראה בבירור בסירטון פנייה תוקפנית ובוטה מאד של האם כלפי השוטרת יובל וכן נראה שיצרה עמה מגע פיסי והסיטה ממנה את המצלמה תוך שהיא צועקת עליה "למה את מצלמת". האם העידה בעניין זה שאכן "הציקה" לשוטרת כיוון שפגעה בפרטיות של בנה שהיה עירום. הצפייה מלמדת, שאין מדובר ב"הצקה" בלבד ובשלב זה השוטרת לא צילמה את הנאשם, אלא את האם המתפרעת.

58. לאורך הסירטון, נראית האם כשהיא משוחחת עם מוקד 100, והיא צועקת, שלא לומר צורחת, שוב ושוב שהשוטר הרביץ לבן שלה בתוך השירותים. לא למותר לציין, שהרקע נראה הנאשם עצמו, בפרצוף נבון ומנסה להרגיע את אמו, ואיננו נראה "מוכה".

אין באותה שיחה דבר וחצי דבר לגבי אלימות כלפי האב, וזאת בניגוד לעדותה.

יובהר, בנוסף, שבעת העדות הבהירה האם, שהיא עצמה לא הבחינה באלימות כלשהי של השוטרים כלפי הנאשם והיא איננה יודעת מה התרחש בתוך חדר השירותים (עמוד 63, 65) ולמרות זאת כעסה על השוטרת המצלמת "כי כשהיו מכות בפנים היא לא צילמה" (עמוד 64, משורה 8, עמוד 66) וכן עמדה על כך שהשוטר דניאל תקף את האב ועל כך רצתה להתלונן כשהתקשרה למשטרה. כאמור לעיל, דין טענת תקיפת האב להידחות והנצפה בסירטון סותר חזיתית את עדות האם: האם לא הזכירה דבר בנוגע לתקיפת בעלה אך חזרה בצרחות שוב ושוב שהיכו את בנה בשירותים, וזאת בניגוד לעדותה בבית המשפט.

עוד יצוין, שבעדותה (עמוד 68, שורה 8) שללה האם נחרצות, שהשוטר דניאל שוחח עם בעלה, דבר הנראה בבירור בסירטון.

עוד במאמר מוסגר יצוין, שדי בכך גם כדי לסתור ולשלול את הטענה, שהשוטרים מנעו מהאם להתקשר למשטרה, או שניתקו לה את השיחה, כפי שהעידה.

59. מהאמור לעיל מסתבר, איפוא, כי הפרובוקציה שעורר הנאשם בהתנהגותו בדירה ובפרט בחדר השירותים, אכן הולידה פרובוקציה דרמטית אף יותר, מצדה של אמו של הנאשם. בשלב שבו השוטר דניאל הבין שהאירוע מסלים, הורה לשוטרת יובל להסריט את האירוע, **וטוב שעשה כן**.

60. כך או כך, בסירטון נראים כל המעורבים, למעט האם ולרבות הנאשם, כשהם רגועים ומאופקים.

לדברי השוטרים, מיד עם פתיחת המצלמה הנאשם עצמו חדל מהתנהגותו ומגידופיו. קשה לקבל טענה זו במלואה, נוכח תיאור השוטרים השתוללות והתלהמות מצד הנאשם, שהפסיקה באחת.

61. לא ניתן גם להתעלם בהקשר זה מהטענות לגבי הנוסח המדויק של הדברים המיוחסים לנאשם. בעניין זה עדותה של העדה יובל, שהותירה ככלל רושם כן, בדבר מלל בעל אופי מיני שהשמיע הנאשם כלפיה (פסקה 7 לכתב האישום), איננה מופיעה בדו"ח הפעולה שלה **נ1**. לדברי העדה, המשפט נחקק בזכרונה ועל כן ניתן להתפלא מדוע איננו מופיע בדו"ח הפעולה. ב"כ הנאשם טען בסיכומיו, שבאופן מפתיע אמרה זו מופיעה בדו"ח הפעולה של השוטר דניאל וביקש ללמוד מכך על תיאום עדויות. אך דו"ח הפעולה של השוטר דניאל לא הוגש בפניי ומלבד חשדות, אין מקום לקביעה חמורה בדבר תיאום עדויות.

מכל מקום, ספק נוסף שעולה בהקשר לפסקה 7 לכתב האישום הוא טענת המאשימה, שמלל זה נאמר בעת שהנאשם הפנה לעבר השוטרת יובל "אצבע משולשת". בעניין זה, הנאשם אישר בחקירתו **ת1** שאכן בעת שהשוטרת צילמה אותו, הפנה כלפיה אצבע משולשת. בעת עדותו הנאשם הכחיש את הדבר מספר פעמים, אך כשעומת בחקירה הנגדית עם הודאתו בפרט זה, אימץ את האמור בהודעה.

בסירטון **ת7** נראה הנאשם מעת לעת, אך לא לכל אורך הסירטון ולכן עצם העובדה שהתנועה המגונה אינה מתועדת בסירטון אינה שוללת את הדבר (שכאמור, הנאשם הודה בו) אך הסירטון כולל מלל מלא. גם בצפיה חוזרת ונשנית, לא נשמע ברקע המלל המיוחס לנאשם בפסקה 7.

המאשימה בסיכומיה לא יישובה בין אי ההתאמות והסתירות לכאורה. משכך, נותר בעניין זה ספק סביר כי הדברים התרחשו כמתואר בכתב האישום.

האיומים הנוספים

62. השוטרת יובל לא מסרה בעדותה בבית המשפט דבר מהמלל המאיים המיוחס לנאשם בפסקאות 6 ו-8 לכתב האישום.

63. השוטר דניאל מסר את הדברים בעדותו הראשית באופן שלא מאפשר להבחין בין הביטויים השונים ובעיקר לא למקם את הביטוי באחת מבין הזירות המתוארות בכתב האישום. במובן זה נותרה עמימות בעדות, שבצירוף העובדה שהשוטרת יובל לא מסרה את הדברים כלל אף שנכחה לאורך כל האירוע, מותרת ספק שאותו יש לזקוף לזכות הנאשם.

ראו עדות השוטר דניאל בעמוד 19 משורה 12, לשאלת התובעת איך הנאשם הגיב "למטה בחניה...כשאמרתם לו שיש צו מאסר?" **"קללות, אתם סמרטוטים, הוא אמר לשותפה שלי בבית כנראה לא קיבלת זין בחג ובגלל זה את מתנהגת ככה, לי הוא אמר שהוא יטפל באשתי. איומים וקללות"**.

זו ההתייחסות היחידה של השוטר דניאל לאיומים המילוליים המפורטים בכתב האישום, לא נמסר שהדברים נאמרו פעמיים וגם לא פורט שילוב הדברים ברצף האירועים. בעניין זה נותרה עמימות, שלא יושבה ולא הובהרה בהמשך המשפט או בסיכומים.

64. יש להוסיף, שטענת הנאשם שאיננו מכיר את השוטר דניאל כלל ומעולם לא פגש אותו, לא נשללה ובנסיבות אלה גם המלל הספציפי המיוחס לנאשם בפסקה 6 לכתב האישום (שהעד, כאמור, לא חזר עליו בעדות), גם אינו נשמע הגיוני.

65. בנסיבות אלה, נותר ספק באשמת הנאשם בנוגע לאיומים אלה ואני מורה על זיכוי.

תחנת המשטרה

66. בעניין זה הנאשם העלה טענות במסגרת עדותו לאלימות שוטרים כלפיו בתחנת המשטרה. המאשימה מייחסת לנאשם גם בגין פריט זה, כחלק מהתיאור הכללי בכתב האישום, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

67. אין מחלוקת, כי השוטרת יובל לא נכחה בשלב זה כלל, הדברים עליהם העידה השוטרת יובל בבית המשפט (ושאינם חלק מדו"ח הפעולה שלה) הם, לכל היותר, עדות שמועה.

גם בעניין זה העלה ב"כ הנאשם טענה לתיאום עדויות, בהסתמך על הדו"ח של השוטר דניאל וכן בהסתמך על מועד חתימת הדוחות, אך כאמור, הדו"ח של השוטר דניאל לא הוגש כראיה.

68. ביחס לטענות האלימות, לא מצאתי כי מדובר בעניינים המצריכים באופן אמיתי הכרעה בתיק שבפניי והם מצויים בשוליו של כתב האישום גם מבחינה כרונולוגית.

69. בנוסף, ב"כ הנאשם ויתר על חקירת השוטר דהן, ולא עתר לזמן שוטרים נוספים מטעמו על מנת להוכיח את הטענה בדבר אלימות השוטרים כלפיו. ב"כ הנאשם טען בסיכומיו, כי השוטרים לא נחקרו ומדובר במחדל של המאשימה. אינני סבורה כי מדובר במחדל של המאשימה. המדובר באירועים שלא נעשו באופן סימולטני עם האירועים שבליבת כתב האישום. מעורבות השוטרים הנובעת מהעלאתה על ידי הנאשם, כטענה לאלימות שוטרים כלפיו, אשר הופנתה למח"ש והנאשם גם נחקר במח"ש.

מכל מקום, הנאשם הסכים להגשת דו"ח הפעולה של השוטר דהן **2/ת** ללא הסתייגות. בכך ויתר הנאשם על האפשרות לחקור את העד ולעמת אותו עם טענות הנאשם לאלימות כלפיו בתחנה, אך הוא ויתר על האפשרות לעשות זאת ובכך מדובר, מבחינה משפטית, בזניחת הטענה. הנאשם לא יכול, בשלב זה, להעלות טענות עובדתיות הנוגדות את האמור בדו"ח. מהדו"ח עולה, שהשוטר דהן שמע צעקות מאיזור השירותים בתא ההמתנה, כשהגיע ראה את הנאשם עומד מול השוטר דניאל באופן צמוד ואגרסיבי וצועק עליו "תפסיק כבר תפסיק", ביקש ממנו להירגע כי מדובר בחיפוש חוקי, ואז בוצע המשך החיפוש ללא חריג.

האמור **2/בת** אינו מתיישב כלל עם עדות הנאשם (ראו עמודים 46-47) ודי בכך על מנת לדחות את עדות הנאשם הנוגעת, כאמור, גם לטענות חמורות כלפי שוטרים נוספים שלא העידו בפניי כלל.

70. בנסיבות האמורות לעיל, ובנוסף גם בשים לב לקביעותי **שנוסחו באופן מתון** בנוגע לאמינות עדויות הורי הנאשם בפניי, לא מצאתי לנכון גם להידרש לפרטי הודעות הנאשם ואביו במסגרת תיק המח"ש.

71. בכל הנוגע למשמעות המשפטית של תקיפת החלטת מח"ש בתקיפה עקיפה בהליך שבפניי כבר ניתנה החלטת המפורטת בחודש נובמבר. מאז מתן ההחלטה, ניתן פסק הדין של הרכב בית המשפט העליון בעניין **רותם** (רע"פ 7052/18, מיום 5.5.20), שיש בו כדי להבהיר עוד יותר את ההיבטים המשפטיים של הטענה.

סוף דבר

72. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

73. בנוגע לעבירות האיומים ההתנהגויות המאיימות המיוחסות לנאשם בכתב האישום לא הוכחו במשפט (בכלל, או במידה המאפשרת קביעת ממצא כנדרש בפלילים). בנוגע להפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ההתרשמות הכללית היא, שהנאשם אכן לא שש לשתף פעולה עם השוטרים, גידף וקילל אותם והתנהג באופן פרובוקטיבי.

במובן זה, מסתברת יותר עדות השוטרים בנוגע להתנהלותו הכללית של הנאשם מעדות הנאשם והוריו.

74. ואולם בסופו של דבר המסקנה המתחייבת לאור ההתרשמות הכוללת וכן בשים לב לעמימות שנתרה בתום פרשת התביעה בנוגע לפרטי האירוע היא, שמדובר באירוע שאיננו פלילי באופיו ושיכול היה להימנע כליל בהפעלת יתר שיקול דעת מצד השוטר דניאל, שניהל את האירוע.

75. ההתנהגות הפרובוקטיבית של הנאשם באירוע איננה ראויה לעיטור אך היא התנהגות שמצופה משוטרים מקצועיים ומיומנים להכיל, ולהימנע מתגובות שעשויות לשרת את כוונת האזרח (במקרה זה, הנאשם) להסלמה. מתוך רצון להיטיב עם הנאשם, השוטרים מצאו את עצמם בליבה של דרמה מועצמת ומוגזמת, אך נראה שגם תגובותיו של השוטר דניאל תרמו לכך.

76. ההתרשמות הכוללת היא, שהקללות והגידופים כלפי השוטרים (לאחר שלא נקבע כממצא כי המלל בפסקאות 4, 6, 7, 8 אכן נאמר), הגם שיש לגנותם, לא מקימים במקרה זה אירוע פלילי המצדיק הרשעה בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ניתנה היום, ט"ז תמוז תש"פ, 08 יולי 2020, בהעדר הצדדים.